

126 tabula marmorea. In fauce stagni Ostiensis, et ante arcem nobb. de Sacchettis FABRETTI. In villa Sacchettiana MAFFEI. In Castro Fusano ad villam Sacchettiam nunc Chisianam in parte domus rusticae MARINI (ms.). Ibi extat adhuc.

I M p p c A E S A r e s
 M a u r e l i i i
 C a r I N V S e t
 n u m e r i a N u S
 5 PII · FELICES · INVICTI · AVGVSTI
 GERMANICI · MAXIMI · BRITANNIC
 MAXIMI · PERSICI · MAXIMI
 TRIBVNICIAE · POTESTATIS
 COSS · PATRES · PATRIAEE
 10 PROCONSULES
 PONTEM · LAURENTIBVS
 AD QVE · OSTIENSIBVS
 OLIM · VETVSTATE · COLLABSV
 LAPIDEVM · RESTITVERVNT
 15 ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !
 ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !

Ex utraque tabula principium nomina imperatorum duorum continens perii antiqua rasura, sed vestigiis in altera earum n. 126 relictis ut paucis, ita certis supplementa ea quae supra proposui indicantur. Carini et Numeriani Augustorum alios titulos horum plane similes habemus nullos; nam in titulis Africanis vol. VIII 2529. 2530. 4221. 4222 agnominata ex victoriis petita omissa sunt. Germanicum maximum appellatum esse Carinum neveramus (vol. VIII 2717. 7002); nova in illo sunt Britannici maximi et Persici maximi, in Numeriano tam haec quam Germanici maximi nomina. Persici nomen in Numeriano patris in ultima expeditione comite facile explicatur, unde etiam cum fratre communicari potuit; in Britannia illo tempore arma mota esse ne suspicati quidem eramus. Sed hoc non magis est singulare quam Britannici nomen Diocletiano datum in titulo n. 128 scripto a. 285. — Marinus (Arv. l. c.), qui neque ipse viderat titulos nec de vestigiis ex imperatorum nominibus relictis audiverat, retulit ad Diocletianum et Maximianum. — [15. 16 sine dubio imperatorum duorum nomina scripta fuerunt utpote consulum a. 284. TH. M.]

128 magna basis marmorea. Romae in atrio aedium Tiberii Ceuli BARON.; in aedibus Ceuoli ad viam Iuliam WINGH. CIACC. In villa Borghesia MANILLI. Ibi extat pone aedes domini HENZEN. — Ad argumenta originis Ostiensis quae infra exposui accedit quod idem Tiberius Ceuli apud quem primum descripta est etiam alteram inscriptionem habuit sine dubio Ostiensem n. 346.

in fronte:

IMP · CAES · C · VALERIO
 DIOCLETIANO
 PIO · FELICI
 INVICTO · AVG · PONTIF · MAX
 5 BRITANNIC · MAX · GERM
 MAX · TRIB · POTEST · II · COS · II a. 285
 P · P · PROCOS
 HONORATI · ET · DECVRION
 ET · NVMERVS · MILITVM
 10 CALIGATORVM

Titulum primarium descriptis Henzen vol. VI n. 1116. Utrumque exhibent Winghius Brux. 1, 10; Sirmondus ms. Paris. 1419, 237; Montalatici *villa Borghese* (1700) p. 82 seq.; a prioribus Orelli 3540. Titulum frontis Baronius ann. eccles. vol. 2 (ed. R. 1594) p. 660 ad a. p. Chr. 284 (inde Grut. 279, 3, collatis in ed. 2 schedis Gutensteinianis); Ciacconius Raff. f. 76'; Manilli *villa Borghese* (1650) p. 149; Ptolemaeus sched. Senens. 1, 170; Fabretti 747, 546. Solum titulum lateris Maffei mus. Ver. 253, 8.

In inscriptione lateris v. 3 PRIVALIO habet Sirm., 4 T·CLAVDIO Maff., SOSIPOLI Sirm., 5 xx·ix Winghe, xix Sirm.

M. Licinius Privatus is qui in inscriptione lateris inter magistros quinquennales lustri undetrigesimi memoratur loco secundo, in altero titulo nuper Ostiae effosso (n. 363) appellatur *magister quinquennalis collegi fabrum tignuariorum lustri XXVIII*. Nihil igitur dubii quin inscriptio lateris pertineat ad collegium fabrum tignuariorum Ostiensium. Titulus frontis fieri potest ut alienus sit ab inscriptione lateris, substitutus — id quod saepe factum est et quod de hoc quoque coniecit Henzen, cum ederet eum inter urbanos — in locum tituli antiquioris erasi. Sed tamen etiam hic pertinere videtur ad idem collegium. Nam posuerunt eum *honorati et decuriones et numerus militum caligatorum*; quorum *honorati* quidem et *decuriones* in quolibet collegio esse potuerunt, *numerus* autem *caligatorum* alibi nondum repertus peculiaris fuit collegio fabrum tignuariorum Ostiensium, testibus titulis Ostiensibus duobus, quorum alterum iam a nobis commemoratum M. Licinio Privato posuit *universus numerus caligatorum collegi fabrum tignuariorum Ostiensium*, alterum (n. 160) G. Bassilio Crescenti *numerus caligatorum decuriarum XVI*

Descripti. Exhibent Fabretti 697, 190 (inde Vulpi Lat. 6, 107); Ghezzi ms. Angelican. p. 62; Maffei mus. Veron. 307, 1 non sine mendis, auctore non laudato (inde Donati 218, 8); Marini ms. Vat. ab Amadutio qui habuit ab amico, Arv. p. 418 ab E. Q. Visconti; E. Q. Visconti qui vidit, ms. I f. 113. 192; Fea *viaggio ad Ostia* p. 69; Amati ms. 9742 f. 37' a Gerhardo; Nibby *analisi* 1 p. 423; Brunn descripsit.

1—4 verborum erasorum reliquias ante me enotaverunt soli Fabrettius et Ghezzius quorum lectionem adposui. — 1 I.....SA.... Ghezz., IMPP · CAESARES Fabr. — 2 M..... Ghezz., AVRE... Fabr. — 3 ONINVS.... Fabr.; Ghezzi nihil legit. — 4 priores nihil legerunt.

127 fragmentum tabulae marmoreae. Adseratur una cum n. 126.

! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !
 ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !
 ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !
 ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! !
 5 PII FELICES · INVICTI AUGUSTI
 GERMANICI maximi britannie
 MAXIMI persici maximi
 cet

Descripti. E. Q. Visconti ms. I f. 192; Nibby *analisi* 1 p. 423; Amati ms. 9742 f. 37' a Gerhardo; Brunn descripsit.

in latere intuentibus sinistro:

CVRA · AGENTIBVS
 CN · SERGIO · MERCVRIO
 M · LICINIO · PRIVATO
 TI · CLAVDIO · SOSIPOLE
 5 MAGISTRIS · QQ · LVSTRI · XXIX

colleg*(i)* fabrum tignuar*(iorum)* Ostis. Habemus igitur titulum Diocletianum dedicatum a collegii fabrum tignuariorum Ostiensium honoratis decurionibus caligatis sive plebeis, non Romae — nam collegium Ostiae constitutum si in urbe Roma titulos imperatori dicavit, quod fieri potuit, sed vix factum esse puto, certe non omisit mentionem patriae — sed Ostiae sive in foro coloniae sive eo loco quo collegae convenire solebant, unde hanc basem Romam esse translatam statuendum erit. — Restat explicanda altera difficultas. Ad idem collegium fabrum tignuariorum Ostiensium tam lateris inscriptionem quam frontis pertinere ostendimus. Quarum cum altera contineat dedicationem factam ab eo collegio, altera nomina magistrorum eiusdem collegii sub quorum cura dedicatio facta est, quis dubitaverit, quin altera alterius sit aequalis, et quin ipsi ei magistri lustri undetrigesimi, quorum nomina in inscriptione lateris leguntur, anno 285 titulum frontis Diocletiano incidentum curaverint? Sed hoc vetant cum aliis tituli in quibus lustra collegi fabrum tignuariorum enuntiantur, tum maxime is qui positus est a fabris P. Bassilio Crescenti lustro

collegii tricesimo tertio. Nam si annus aerae Christianae 285 incidit in lustrum collegii undetrichesimum, consequens erit ut titulus P. Bassili Crescentis scriptus sit inter annos 301 et 309. At honores gesti a P. Bassilio Crescente convenient aetati Severiana vel etiam Gordianae, nullo modo ultimis Diocletiani vel primis successorum annis. Etiam epitaphium infra edendum C. Similii Philocyri magistri collegi lustro tricesimo et sexto non sapit aetatem Constantinianam¹⁾. Titulus igitur Diocletiani non paucis annis recentior sit necesse est quam nomina

¹⁾ Omisi titulum Sabinae Augustae dedicatum a *magistris quinquennalibus collegi fabrum tignariorum lustri* XXIII Romae repertum et editum ab Henzeno inter urbanos n. 996. Nam eum vel origine vel argumento pertinere ad Ostiam nulla re indicatur; immo ut Ostiensibus eum abiudicem movet me, et quod in collegio fabrum tignariorum a cuius magistris dedicatus est seni fuisse videntur magistri quinquennales (nam septimus substitutus est

magistrorum lustri undetrigesimi in latere basis perscripta; id quod ita effici potuit, ut basis olim a fabris nescio cui imperatori vel privato homini bene merito dedicata anno 285 ab eisdem fabris Diocletiano destinaretur, deleto titulo frontis antiquiore, magistrorum vero nominibus per incuriam in latere relictis. Neu mireris quod fabri tignuarii Ostienses titulos quos olim decreverant ipsi deleverint; nam id ipsum in florentissima civitate Rhodiorum publicae consuetudinis fuisse auctor est Dio Chrysostomus or. 31.

in locum defuncti), cum collegium fabrum tignariorum Ostiensium ternos habuerit, et quod ex septem magistrorum nominibus quae exhibet nullus adhuc repertus est in tanto numero inscriptionum Ostiensium. Ceterum non constat de vero tempore huius tituli; nam nomen Sabinae in litura restitutum est; itaque fieri potest, ut incisus sit multo ante Sabinam Augustam.

129 Ostiae rep. in cavea theatri.

DOM
NOBIS

RI DIC

Descripsi. Lanciani *notizie degli scavi* 1881 p. 118.

Ad Diocletianum spectare nequaquam certum est.

130 traditur sine loci indicatione una cum n. 469; quae cum originem Ostiensem prae se ferat, hanc quoque Ostiensibus interposui.

PERPETVO · PRINCIPI
IMP · CAES · M · AVRELIO
VAL · MAXIMIANO
PIO FELICI AVG
5 GERVSIVS ROMVLVS
CVRA P · DFI · PVBL

Legitur scripta manu ignota apud E. Q. Viscontium ms. II f. 117.

[6 fortasse fuit *curator rei publicae*] TH.M.]

131 basis marmorea CITT. (Marc. 69), litteris longis WINGH. Adducta ex colonia Ostiensi a. 1589, nunc est (Romae) non procul ab ecclesia scolae Graecae secus viam CITTAD. (Marc. 69). Prope Tiberim adducta Ostia 1589 WINGHE. (In) via (qua itur) ad portam D. Pauli SIRM. — S. I. CITT. (Marc. 30) HANN.

RESTITVTORI · PVBLICAE
LIBERTATIS · DEFENSORI
VRBIS · ROMAE · COMMVNIS
OMNIVM · SALVTIS · AVCTORI
5 D · N · IMP · FL · VAL · CONSTANTINO
PIO · FELICI · INVICTO · SEMPER · AVG
CODICARI · NABICVLARI
INFERNATES · DEVOTI · N · M · Q · EIVS
CVRANTE · AVR · VICTORIANO · V · P
PRAEF · ANN
10

132 Ostiae in episcopio.

ob redi TVM CONSTANTIT
ponfex uolkani et AEDIVM SACRAR
diocletiano aug. VIII MAXIMIANO AVG
uii c OS a. 303

Descripsi.

[2 fortasse fuit *permisso* *pontificis*] TH.M.]
— 3 in. fuit VIII magis quam III.

133 cippus est marmoreus (non columna, nec videtur fuisse pro miliario) altus circiter m. 1,80, latus circ. m. 0,50. In Portu Romano, iacet humi ibi prope ubi est n. 85.

DDD NNN FLA uis
VALERIVS · CONSTANTIN
Vs pius FELIX VICTOR AVG
reliqua detrita

Descripsi.

3 FELIX vox aliquantum detrita, sed certa; quae praecedunt, omnino incerta. Fuit opinor Constantini Lícinii Maximini Dazae.

134 traditur sine loci indicatione. Origo Ostiensis patet ex v. 3.

EVS PIVS FELIX INVICTVS AVGVSius
thermas?.... deFORMATAS RVINOSA LABE
OSTIENSIBVS INTEGRAVit
CO ANNONAE V A PRAFII

Legitur scripta manu ignota inter schedas E. Q. Viscontii II f. 43.

2 FFORMATAS traditur. — 4 *praefecto anno-
nae vicem* *a gente* *praefectorum praetorio*.

Cittadini Marc. p. 30. 69 et apud Manutium Vat. 5253 f. 404; Winghe cod. Brux. 2 f. 15 = Ciacconius Rafaellianus f. 116; codex Hannover. IX, 661 f. 25'; Sirmond ms. Paris. suppl. Lat. 1418, 72 et 1420, 145 (inde Grut. 1086, 6; ex Grut. Orelli 1084).
3 CONMVNIS Cittad. (Vat., Marc. 30), COMVNIS Hannov. — 5 IMPERATORI Cittad. Hannov.
— 7 CODICARII Grut. — NVTICVLARI Hannov. — 8 INFERALES Cittad. (Marc. 30). — DEVOTI] D
Wingh. Ciacc., om. Cittad. (Marc. 30). — N om. Cittad. (Vat.). — 9 VICTORINO Cittad. (Marc. 69) Hannov.

Codicarii navicularii praeter hunc titulum certae originis Ostiensis posuerunt etiam n. 106. 164. 189 conjectura a nobis inter Ostienses receptos; *codicarii* *curator* *Ostis et III honoratus* reperitur infra n. 304. *Infernates* quod hic appellantur, id non pertinere ad mare inferum, sed ad amnis Tiberini partem inferiorem, eam quae est inter Romanam et Ostiam, docuit Henzenus (ann. inst. arch. 1851 p. 163). Ab antiquis enim non uno loco diserte traditur codicarias 13, 4; cf. Varro de vita p. R. apud Nonium p. 535 M.: *antiqui plures tabulas coniunctas codices dicebant, a quo in Tiberi naves codicarias appellamus*; de navibus in amne Euphrate idem vocabulum adhibet Sallustius apud Nonium l. c.); itemque in nautas Tiberinos frumentum a Portu Romanu advehentes magis quadrant quae de *caudicariis* saeculi p. Chr. quarti tradita accepimus, scilicet eos cum mensoribus Portuensibus modo litigavisse (vol. VI n. 1759 cf. adnotata ad huius vol. n. 173), modo una cum illis rationes publicas fraudasse (Cod. Theod. 14, 4, 9).

ad n. 46. Schedae Cassiani del Pozzo, quas ad hunc titulum et ad n. 176 adhibuimus (cf. item infra ad n. 472), quas olim possedit A. W. Franks, post mortem eius pervenerunt in museum Britannicum (*library of the department of Greek and Roman antiquities*, plur. 25 e): cf. Th. Ashby *Classical Review* 1904 p. 70; hic titulus legitur ibi f. 60 (Th. Ashby l. c. p. 71) [D.]

ad n. 47 cf. *IG XIV* 944 sqq. Accedit cippus marmoreus ($0,81 \times 0,35 \times 0,29$) rep. decumano, nel quinto vano a sin. verso il teatro, cominciando dall' angolo della via del Sabazeo, quem edidit Vagliari *Not. d. sc.* 1909 p. 86: Ἀγαθὴ τύχη. | Θεῷ μεγάλῳ | Σαράπει Π. | Ἀχύλλιος Θεῖσδοτος ὑπὲρ | Ἀχιλλίου (sic traditur; emendandum puto Ἀχυλλίου) Χρυσάνθους | τοῦ οὐοῦ | folium.

ad n. 51. Iam Romae in museo thermarum Diocletianarum (cf. Paribenii *Le terme di Diocleziano e il Museo Nazionale Romano* 4 [Roma 1922] p. 250 n. 724 [324]). De anaglyphis egerunt Helbig *Führer* ed. 2 p. 206 n. 1086; Ducati *Mél. de l'École franç. de Rome* 26, 1906 p. 483 sq.; cf. etiam Lucas *Roem. Mitt.* 14, 1899 p. 220 not. 1, qui anaglypho anticae non Martem et Venerem, sed Aeneam et Venerem represe[n]tari putat. — Inscriptionem lateris sinistri (VOTVM SILVANO) posteriore esse quam reliquas inscriptiones, has ipsas aerae eiusque anaglyphis aequales putat Ducati, dubito num recte [D.]. — Cf. etiam L. R. Taylor *The cults of Ostia* (1912) p. 38. E. Strong *Sculptura romana* II (1926) p. 225 (attulit Matz).

ad n. 53. Iam Romae in museo thermarum Diocletianarum (a. 1905 in repositis) [D.]

ad n. 70. Fortasse idem infra n. 4315, 1. 2 et n. 4569 dec. III 7.

ad n. 72 cf. infra n. 4442 sqq. et quae exposui *Sitz.-Ber. Berl. Ak. phil.-hist. Kl.* 1928 p. 61 sqq.

ad n. 82. Vidi Ostiae in repositis musei mense Aprili a. 1927.

ad n. 94 cf. infra n. 5325.

ad n. 98. Gavin Hamilton, in epistula ad Townleium iam servata in museo Britannico (Stowe ms. n. 1019 [antea 902], cf. *Catalogue of the Stowe manuscripts in the British Museum* vol. I 1895 p. 661), edita ab A. H. Smith *Journal of Hell. studies* 1901 p. 315 (excerpta minus accurata dederat Dallaway *Les beaux arts en Angleterre*, 1807, II p. 128), inter inscriptiones a se Ostiae effossas memorat unam elegantissimam temporum Traiani, eam a se datam esse Carolo Albacino. Fortasse significatur n. 98. Sane haec non est aetatis Traiani, sed Traiani nomen extat v. 1 [D.]

ad n. 99. Legitur etiam, ut iam dixi in indice auctorum (supra p. XIII), in codice Hamiltoniano iam Berolinensi, legitur etiam in codice Iucundi Ashburnhamiano nunc Laurentiano f. 9 n. 84; in illo additur, quod non notaveram, marmor Romanum delatum esse tempore Pii pontificis maximi³ (a. 1458-1464). Cf. Ziebarth *Eph. ep.* IX p. 215. 290. 294 [D.]

ad n. 114. V. 7 scr. [i]mp. [VI]II [D.]. — Ex quo volumen XIV editum est, accesserunt fragmenta complura. Itaque, si quis textum antiquum restituere suscipiet, debebit omnia frustula, etiam ea, quae nunc ad tabulam restituendam exhibita sunt, denuo examinare et in suum ordinem redigere; id quod ego facere non potui. Qua de causa satis habeo hic singula fragmenta, sicut edita sunt, enumerare.

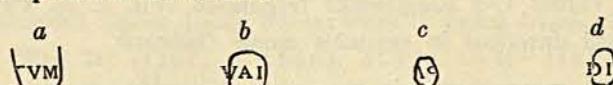
1 [= Eph. IX 449]. 'Rep. fissionibus in theatro institutis a. 1890.

a	caES·1		
seuerus pius pertiNAx aug.			
v-			
b	c	d	e
P·T	AB	TER·III	V

Lanciani *Not. d. sc.* 1890 p. 37.

Lanciani putat superesse ex alio exemplo inscriptionis n. 114, collocato supra introitum theatri ('sopra l' ingresso doveva essere incisa copia della grande iscrizione scoperta nel 1881 nella scena del teatro'), sed certe aliter conceptam inscriptionem fuisse fragmentum d indicat. — c: [Ar]ab(icus) vel [Adi]ab(enicus) supplet Lanciani. — d integrum a sinistra et infra exhibit Lanciani, idem subtus spatium vacuum indicat; videtur igitur hoc fragmentum superfuisse ex ultimo versu inscriptionis³ Dessau l. c.

2. *Frammenti di grande iscrizione per lettere incastrate di bronzo, rep. nell' iposcenio del teatro:*

Vagliari *Not. d. sc.* 1910 p. 289 n. 1, qui adnotat questi frammenti dovrebbero appartenere alle grandi iscrizioni dedicatorie del teatro (i frammenti che si conservano nel Castello dimostrano che la iscrizione doveva essere in doppio esemplare); se così è, il fram. a dovrebbe farci modificare i supplementi proposti dal Lanciani e dal Dessau.

3. Nescio an eodem pertineat littera v aerea ibidem reperta (*Not. d. sc.* 1910 p. 290).

4. Fragmentum litterae ε aereae ibidem repertum, quod eidem inscriptioni assignandum esse suspicatur Vagliari *Not. d. sc.* 1908 p. 344.

5. Lud. Paschetto *Ostia colonia Romana* (*Diss. della pontif. acc. rom. di arch. ser. II t. X parte IIa* [1912]) p. 279 scribit oggi il Vagliari ha potuto riempire parecchie lacune, e l' iscrizione, infissa sui muri più alti della cavea, si legge così: Imp(erator) Caes(ar), d[ivi] M[ar]ci Antoni]hi P[ii filius, divi Com]mo[di frater, divi Antonini Pi]i nepos, divi] Adr[ian[i] pronep(os), divi Traiani Parthi]ci abn[ep]os, divi Nervae ad-[n]e[p]os, L. Sep[tim]iu[s] Seve[r]us [Pi]us Pertina[x] Aug(ustus), tri-[buni]c(ia) potes[ti]ate [III i]mp. II cos. II et [Marc]us Aurelius Antoninus Caesar dedicaverunt.

ad n. 118. Partem (v. 1 IMP·CAES, v. 2 / O — — PERTIN) cet.) postea possedit Raoul Rochette, post cuius mortem publice veniit a. 1855, eam partem edidit Longpérier *Bull. archéolog. de l'Athènaeum français* 1855 p. 52. — 4 CANTNO ... etiam Longp. [D.]

ad n. 128. A. 1893 auctione partis antiquitatum Borghesianarum facta nescio quo ablata est: *Catalogue des collections du Pavillon de l'Horloge* (Rome 1893. 4°) p. 122 n. 795 [D.]. — De hoc titulo egi infra ad n. 4569.

ad n. 129 v. infra n. 4402.

ad n. 134 cf. infra ad n. 4455.

ad n. 135-137. Certe n. 137, fortasse etiam n. 135. 136 memorat, qui effodit, Gavin Hamilton in epistula, de qua vide ad n. 98 (A. H. Smith *Journal of Hell. stud.* 1901 p. 315) [D.]

ad n. 139. Titulum gemellum dedi infra n. 4717, ubi vide.

ad n. 147. 148. Vidi Ostiae in repositis musei.

ad n. 155. 156. Cf. supra ad n. 72.

ad n. 160, 9 sqq. cf. supra p. 611 b, infra ad n. 4569.

ad n. 166. 167 cf. infra n. 4453.

ad n. 168. Eodem loco (*cortile del Penitenziario femminile, Viale Manzoni*) vidit Vagliari a. 1892 [D.]

ad n. 171 v. infra n. 4457.

ad n. 172 v. infra n. 5345.

ad n. 176. In codice Cassiani del Pozzo (vel potius magna ex parte conflato ex schedis Cassiani del Pozzo), iam musei Britannici (cf. ad n. 46), legitur f. 60: Th. Ashby *Classical Review* 1904 p. 74 [D.]

ad n. 181. Vidi Ostiae in repositis musei.

ad n. 188. Initium sic legit *Villefosse Revue épigraphique* V (fasc. 121, 1907/8) p. 221:

ITEM·LEG·III·Ital. scribae

AED·CVR· cet.

[D.]

ad n. 192 cf. infra n. 4704.

ad n. 231. A prioribus etiam (Gatti) *Inscr. Chr. urbis R. I suppl.* n. 1749 [D.]

ad n. 244. 245 v. infra n. 4534. 4536.

ad n. 250. Ad hanc inscriptionem pertinent quae ex schedis Bouchardianis refert L. Marcheix *Un Parisien à Rome et à Naples en 1632* (Paris [1897]) p. 168: l'église (i. e. ecclesia Ostiensis) ... portait encastrée dans sa muraille une belle inscription ... Bouchard la croyait déjà recueillie par Gruter et n'en reproduit, pour cette raison, que le commencement: M. ACILIO GLABRIONE, M. VALERIO COSS. ORDO CORPORATORVM LENVNCVLARIORVM TABVLARIORVM AVXILIARES OSTIENSES ... 'et au dessous les noms de ces gens-là distinguez en cinq ordres ou classes'. [D.]